

g har været i krise lige så meget, so
ange af forældrene har det. Ikke for
g vil sammenligne det, for det er ikke

NÅR MISTANKEN ER BLEVET TIL EN SAG

– OM SEKSUELLE OVERGREB
PÅ BØRN OG UNGE

2014

Red Barnet

Save the Children Denmark

INDHOLD

Hold fokus på barnet

- 3 En svær sag
- 7 Der findes ikke to ens sager
- 7 Den ubehagelige tavshed
- 7 Behovet for orientering
- 7 Hvis den mistænkte er en fagperson
- 9 Hvis den mistænkte er en forælder
- 9 Hvis den mistænkte er et andet barn/ung
- 9 Den nødvendige krisehjælp
- 9 Når pressen presser sig på
- 10 § 50-undersøgelse – hvad er det?
- 10 Politiets efterforskning
- 10 Den retsmedicinske undersøgelse
- 11 Afhøring
- 11 Fra efterforskning til dom
- 12 Når den lykkelige slutning udebliver
- 13 Beskyttelse af barnet
- 13 Skadet for livet?
- 13 Senfølger
- 13 De små børn
- 14 Barnets forhold til krænkeren
- 15 Offer/krænker-møder
- 15 Behandlingsmuligheder

Vi har oplevet konfliktskyhed og ansvarsflugt fra dialog – når man kommer med noget, er det blevet taget som et angreb

Red Barnet er en del af Save the Children – verdens største uafhængige børnerettighedsorganisation. Red Barnet kæmper for børns rettigheder og giver akut og langsigtet hjælp til udsatte børn i Danmark og resten af verden.

Udgivet af Red Barnet 2011
Opdateret udgave 2014
Tekst: Betina Rangstrup
Redaktion: Kuno Sørensen,
Louise Dyring, Marianne Eriksen
og Janne Tynell

Foto:
Momo Friis
Design og produktion:
Westring kbh

Red Barnet
Rosenørns Allé 12,
1634 København V
Telefon 3536 5555
redbarnet@redbarnet.dk
Giro 540-4312
www.redbarnet.dk

EN SVÆR SAG

Seksuelle overgreb på børn er i stigende grad kommet i mediernes søgelys. Det er positivt for kampen mod overgreb - men langt fra nok. Både forældre og fagfolk, der dagligt omgås børn, har brug for viden og redskaber for at kunne handle og give børn den beskyttelse, de har ret til.

I dette hæfte kan du læse om, hvordan konkrete sager om seksuelle overgreb foregår, og hvordan man som voksen skal forholde sig under en sag. Det gælder både forældre, pårørende og fagpersoner.

Hæftet er en del af en serie på i alt fire henvendt til voksne. Dette tredje hæfte giver sammen med to andre en bred introduktion til, hvad et seksuelt overgreb er og sætter fokus på, hvad man skal gøre, hvis man har en mistanke om, at et barn udsættes for overgreb. Det fjerde hæfte i serien har fokus på it-relaterede seksuelle overgreb. Når billeder går verden rundt.

Red Barnet håber, at dette opslagsværk kan støtte forældre og fagfolk i kampen mod seksuelle overgreb på børn.

Mimi Jakobsen

generalsekretær i Red Barnet.

” Vi skal have en psykolog, som kan fortælle os, at det vi gennemlever, er helt normalt, for vi ser spørgsmål over det hele

Hold fokus på barnet

Der findes ikke to ens sager om seksuelle overgreb på børn. Men i alle sager gælder det om at holde sit fokus på barnet og dets beskyttelse. Hvis man glemmer det, kan man komme til at traumatisere barnet yderligere.

- Hvis ikke den mistænkte varetægtsfængsles eller lignende, kan man overveje, om barnet skal beskyttes mod vedkommende. Hvis den mistænkte er en forælder, kan det være svært, men hvis beviserne er meget klare, kan det være nødvendigt. Som minimum kan man sørge for, at barnet ikke er alene med den potentielle krænker.
- Sørg for at give barnet/børnene den nødvendige støtte samtidig med, at den vante struktur og hverdag omkring dem opretholdes. Sager med seksuelle overgreb skaber ofte krisereaktioner hos de voksne, som kan traumatisere barnet eller børnene yderligere. Børn er meget påvirkelige over for den måde, voksne omgås dem på, og kan hurtigt føle sig 'forkerte' eller tro, de har gjort noget galt.
- Hvis barnet fortæller dig noget omkring overgrebene så prøv ikke at reagere for voldsomt. Hvis du reagerer meget følelsesmæssigt, kan barnet komme til at føle yderligere skyld, skam og bekymring. I stedet er det vigtigt, at du anerkender det gode i, at barnet fortæller dig om overgrebet og hermed har sagt fra over for noget, det ikke kunne lide. Det er vigtigt at bekræfte barnets egne grænser og dets ret til at sige fra.

Han var i sit es, når han havde kontakt med børnene. Der var ingen tvivl om, at han slappede mere af sammen med børn end med voksne

DEN UBEHAGELIGE TAVSHED

Sager med mistanke om et strafbart forhold er underkastet en stærk tavshedspligt af hensyn til den mistænkte og de involverede ofre. Når en underretning eller anmeldelse er foretaget, vil de parter, der ikke er direkte involveret i sagen, derfor ikke modtage nogen information om forløbet. Dette betyder f.eks., at du som underrettende part måske ikke hører mere om sagens forløb efter underretningen, eller at du som forælder i en institution, hvor der er rettet mistanke mod en ansat, ikke informeres, hvis det skønnes, at dit barn ikke er indblandet.

Dette kan være frustrerende, især i de sager, hvor der indirekte er mange børn og forældre indblandet. Men tavshedspligten er til for at mindske de sociale konsekvenser for alle sagens parter. Hvis du som fagperson har underrettet de sociale myndigheder, så har du mulighed for at få oplysning om kommunens indsats i forhold til barnet/familien.

BEHOVET FOR ORIENTERING

Selvom sager om seksuelle overgreb er underlagt en stærk tavshedspligt, er der alligevel et stort behov for at orientere de involverede og berørte parter. Manglende orientering kan forværre den kriseprægede tilstand hos de berørte parter og skabe uheldige konsekvenser for sagsforløbet. Ikke mindst giver det en dårlig beskyttelse af de involverede børn, hvis de voksne føler sig ladt i stikken. Derfor er det nødvendigt at formulere en detaljeret orienteringsstrategi, der tager højde for hvilken type sag, der er tale om og hvilke dilemmaer, der knytter sig til netop den sag.

Hvad skal vi kigge efter, hvilke tegn skal vi kigge efter, hvornår skal vi spørge dem?

HVIS DEN MISTÆNKTE ER EN FAGPERSON

Forældre: I disse sager er der potentielt mange børn og forældre indblandet, som bør orienteres. På grund af tavshedspligten kan der i den forbindelse opstå forskellige dilemmaer, og det er vigtigt, at orienteringen overvejes og planlægges nøje. Orienteres der ikke, kan man risikere, at forældrene selv taler med hinanden og skaber unødige krisereaktioner og kaos. Nogle af forældrene kan også sidde inde med observationer, som kan bruges i forbindelse med sagen. Derfor anbefales det, at man i samarbejde med kommunen indkalder til et forældremøde.

Her fortæller man om sagen i anonymiseret form og fokuserer på, at der alene er tale om en mistanke. Der gøres opmærksom på tavshedspligten, den deraf følgende sparsomme information og den naturlige frustration, dette skaber hos forældrene. Forældrene rådgives om, hvordan de skal forholde sig til børnene og hvilke signaler, de bør være opmærksomme på. Forældrene skal føle sig så godt anerkendt og støttet som muligt – både i forhold til deres egne følelser og frustrationer og i forhold til beskyttelsen af deres børn.

Personalegruppen: Det kan skabe meget stærke følelsesmæssige reaktioner, skyldfølelse og utryghed, når en kollega er blevet mistænkt for seksuelle overgreb. Samtidig er det sandsynligt, at forældregruppen vender deres vrede mod personalet for ikke at have passet godt nok på deres børn. Derfor er det vigtigt i samarbejde med kommunen at holde et orienterende

Man kan slet ikke forestille sig det, før man står i situationen

møde med den indblandede personalegruppe, så snart en mistanke er indberettet eller anmeldt samt fortsat at holde dem orienteret og støtte dem. Det er dog vigtigt, at personalegruppen også orienteres i forhold til tavshedspligten.

HVIS DEN MISTÆNKTE ER EN FORÆLDER

Er den mistænkte en forælder eller omsorgsperson til barnet, må forældrene ikke orienteres, før der er taget stilling til en eventuel politianmeldelse. Skal sagen anmeldes til politiet, men der alene sendes en underretning til de sociale myndigheder, så er det kommunen, der indgår i samtale med forældrene om sagen.

HVIS DEN MISTÆNKTE ER ET ANDET BARN / UNG

Når den mistænkte er et andet barn eller ung, skal alle de indblandede børn, pårørende forældre og fagfolk som regel orienteres. Er krænkeren under 14 år, skal der ikke politianmeldes men underrettes til de sociale myndigheder, som kan iværksætte de nødvendige undersøgelser og foranstaltninger. Er krænkeren over 15 år, skal de sociale myndigheder stadig underrettes, og en politianmeldelse kan komme på tale. Husk at respektere tavshedspligten, når de berørte parter orienteres.

DEN NØDVENDIGE KRISEHJÆLP

Sager med seksuelle overgreb er en krisesituation, hvor de involverede har meget brug for støtte og hjælp. Ofte har forældre brug for at tale med nogen om, at deres barn har været udsat for seksuelle overgreb, og de har brug for hjælp til, hvordan de skal forholde sig til og tale med barnet og samtidig tilstræbe at opretholde de vante rutiner i dagligdagen. Barnet eller den unge kan også have brug for krisehjælp både i forhold til det seksuelle overgreb og i forhold til andres reaktioner på det, barnet har været udsat for. Det er dog vigtigt, at der ikke påbegyndes egentlig terapeutisk behandling, før efterforskningen er afsluttet, eller før det er aftalt med politiet. Også personale og fagfolk kan have brug for krisehjælp, særligt hvis den mistænkte er en nær kollega. Det er kommunen, der skal sørge for, at der tilbydes den rette krisehjælp i sager om seksuelle overgreb.

NÅR PRESSEN PRESSER SIG PÅ

Sager om seksuelle overgreb er godt nyhedsstof for pressen, som ofte kan presse sig på hos de forskellige parter (naboer, familiemedlemmer, lærere, pædagoger m.fl.) for at få flere oplysninger. I en institution og kommune er det vigtigt, at man har en klar strategi for, hvem der udtaler sig til pressen og i hvilket omfang. Det kan dog være svært at kontrollere udtalelser fra forældre og andre pårørende. Men man kan anmode om, at man forsøger at begrænse udtalelser for bedst muligt at beskytte de involverede og sagens gang.

Sådan noget sker ikke for os. Det er den slags mekanismer, som træder til

BØRNEHUSE

Børnehuse er en landsdækkende ordning, hvor sociale myndigheder, politi og sundhedsfagligt personale samarbejder og koordinerer indsatsen i sager om overgreb. Kommunen skal benytte børnehuset som led i den børnefaglige § 50 undersøgelse, hvis der er viden eller mistanke om, at et barn har været udsat for overgreb, og når politi eller sygehusvæsen er involveret i sagen.

Formålet med børnehusene er, at børn, der har været udsat for vold eller seksuelle overgreb, får en højt kvalificeret og koordineret indsats samlet på ét børnevenligt sted, hvor de relevante myndigheder så vidt muligt samles og yder deres indsats over for det enkelte barn eller ung, samt de nærmeste omsorgspersoner.

Børnehusene er placeret i København med satellit i Hillerød, Næstved, Odense med satellit i Esbjerg, Aarhus med satellit i Herning og Aalborg.

Læs mere: boernehuse.dk

§ 50-UNDERSØGELSE – HVAD ER DET?

Når en kommune modtager en underretning, så skal de indenfor 24 timer forholde sig til, om der kræves indsats her og nu. Under alle omstændigheder skal kommunen undersøge barnets eller den unges forhold nærmere og vurdere, om der er behov for en social indsats i familien. Undersøgelsen er en børnefaglig undersøgelse og foretages som beskrevet i Servicelovens §50. Undersøgelsen skal afdække problemstillinger i familien men også de ressourcer, der er både i den nære familie og i barnets nærmeste omverden. Når der er mistanke eller viden om vold eller seksuelle overgreb, så indgår det regionale børnehus med oplysninger og bistand til denne afdækning. På baggrund af undersøgelsen træffer kommunen beslutning om, hvorvidt der skal iværksættes en foranstaltning og hvilken.

POLITIETS EFTERFORSKNING

Når en sag anmeldes til politiet, vil de vurdere, om de finder grundlag for at indlede en efterforskning. Hvis de ikke mener det, vil de ikke foretage sig mere og kun gemme anmeldelsen i deres register. Selvom en sag er blevet afvist af politiet, kan der stadig være behov for en indsats fra de sociale myndigheder.

Når et overgreb anmeldes og politiet indleder en efterforskning, vil dette ske via et samarbejde med det regionale børnehus. Afhængig af den konkrete sag, kan der ske flere ting. Politiet vil ofte beslaglægge digitalt udstyr (mobiltelefon, computer, harddisk m.m.) for at sikre beviser i sagen. I grove sager eller af hensyn til efterforskningen kan en dommer vælge at varetægtsfængsle den sigtede i en periode. Ofte vil den sigtede dog kunne genoptage sin hverdag, indtil der afsiges dom.

Politiet skal foretage indberetning til Rigsadvokaten, hvis den sigtede i sin ansættelse eller beskæftigelse har direkte kontakt med børn under 15 år, og Rigsadvokaten vil derefter orientere arbejdsgiver. Dette gælder både for den sigtedes hovedansættelsesforhold og for bi- og fritidsbeskæftigelse. Bestemmelserne omfatter derfor også personer, der har påtaget sig ulønnet arbejde, f.eks. i en idræts- eller spejderforening.

DEN RETSMEDICINSKE UNDER- SØGELSE

Politiet kan anmode om en retsmedicinsk undersøgelse som det første. Sporene kan være vigtige beviser i en eventuel retssag og kan f. eks. være rifter og blå mærker eller sædpletter på ofrets krop eller tøj. Det kan derfor ved mistanke om akutte overgreb være vigtigt ikke at fjerne disse beviser ved at gå i bad eller vaske tøj. I nogle tilfælde tages fotografier, der kan dokumentere skaderne. Undersøgelsen ligner den almindelige børneundersøgelse hos læge eller skolelæge, og der vil blive spurgt generelt til barnets helbred. Hvis kønsorganerne undersøges gøres det forsigtigt og på en måde, giver mindst muligt ubehag for barnet. Der vil ikke være tale om en gynækologisk undersøgelse i traditionel forstand, og der bliver ikke indført

finger eller redskaber i barnets kropsåbninger. Det eneste, der bruges, er et såkaldt kolposkop – en kikkert, som kan tage billeder, og som holdes i en afstand af ca. 20 cm fra barnets krop.

AFHØRING

Politiet vil arrangere en afhøring af de involverede, herunder først og fremmest barnet eller den unge. Det skal så vidt muligt ske inden for en uge. Under afhøringen spørger politiet detaljeret om overgrebet. Hvis barnet er under 12 år eller der er andre omstændigheder, som taler for det, vil der blive foretaget en videoafhøring.

På denne måde behøver barnet eller den unge ikke senere at afgive vidneudsagn i retssalen. Som udgangspunkt anses børn under fire år ikke for at være egnede til at aflægge vidneudsagn, men i nogle tilfælde kan visse forhold alligevel tale for det. Videoafhøringer foretages af en specialuddannet videoafhører hos politiet og foregår i et børnevenligt lokale i det regionale børnehus, hvor kun barnet, en eventuel ”tryghedsperson” og afhøreren er til stede. I et andet lokale, hvor der kan følges med på en

Der var ikke nogen, der i min opvækst kunne rumme min frygt og angst

skærm, kan der være forsvarer, anklager, bistandsadvokat og en repræsentant fra de sociale myndigheder til stede. Det tilstræbes kun at afholde én videoafhøring. For at beskytte vidnesbyrd får hverken forældre eller den anklagede lov at overvære videoafhøringen. Dagen inden vil man foreslå, at afhøreren kommer på uformelt besøg i barnets hjem. Dette er for, at barnet kan lære afhøreren at kende og føle sig så tryk som muligt under afhøringen.

EFTERFORSKNING OG DOM

Når politiet har efterforsket sagen – samlet beviser, indhentet vidneudsagn og afhørt offeret og den mulige gerningsmand – vurderer anklagemyndigheden, om der er grundlag for tiltale. Kriteriet for, om der rejses tiltale, er, hvorvidt sagens oplysninger og dokumentation giver rimelig sandsynlighed for, at sagen kan føre til dom. At sagen frafalder kan derfor skyldes, at efterforskningen har afdækket, at sigtelserne kan modbevise, at de eneste 'beviser' i sagen er ofrets udsagn, som er usikre og ikke kan underbygges af andre oplysninger.

Er der grundlag for tiltale, sigtes den formodede gerningsmand for overgrebet, og en retssag går i gang. Der kan gå flere måneder, fra et overgreb anmeldes, til retssagen begynder. Barnet og dets pårørende har ret til en bistandsadvokat til at bistå dem både gennem afhøringsforløbet og retssagen.

Seksuelle overgreb sker oftest uden vidner og kan være meget svære at bevise. At der ikke rejses tiltale eller falder dom i en sag, betyder ikke nødvendigvis, at der ikke er sket en forbrydelse, men at det ikke har været muligt for politiet at skaffe tilstrækkelige beviser.

Strafferammen for seksuelle overgreb på mindreårige kan være alt fra bøde under formildende omstændigheder og helt op til 12 års ubetinget fængsel. Psykiatrisk behandling er ofte en del af dommen.

Vi har ret dårlig samvittighed, for vi var nogle af dem, der ikke fattede en skid

NÅR DEN LYKKELIGE SLUTNING UDEBLIVER

En del sager om seksuelle overgreb ender desværre aldrig med en dom eller indblanding fra kommunen. Dette kan skyldes flere forhold. Nogle gange er beviserne ikke stærke nok til, at der kan afgives dom, og også de sociale myndigheder kan vælge ikke at tro på anklagerne og derfor ikke foretage yderligere undersøgelser. Nogle gange kan et pres fra familiemedlemmer også få et offer til at trække sine udtalelser tilbage. Selv når sager ender med en dom og/eller sociale indgreb, betyder dette langtfra, at forløbet er lykkeligt afsluttet. Uanset udfaldet vil en mistanke eller anklage mod et familiemedlem føre til kriser og ændringer i familiens liv. Resultaterne kan være skilsmisse, begrænset eller manglende kontakt med den mistænkte forælder eller en splittelse af familien i dem, der tror på barnet og dem, der tror på den mistænkte.

De sociale konsekvenser ved at have rettet anklage om seksuelle overgreb kan være så store og omkostningsfulde, at et offer nogle gange fortryder at have afsløret overgrebene og tænker, at det trods alt ville have været lettere at leve med overgrebene.

BESKYTTELSE AF BARNET

Sagsforløb omkring seksuelle overgreb er ofte kaotiske og kriseprægede for de involverede voksne. Et forløb præget af kaos og kriseramte voksne kan gøre, at barnet eller den unge oplever yderligere skyld og skam samt en følelse af at være forkert. Som voksen er det derfor vigtigt, at du forholder dig til din adfærd omkring barnet eller den unge for at undgå yderligere traumatisering.

SKADET FOR LIVET?

Det er et af de største spørgsmål, der trænger sig på hos de pårørende i sager om seksuelle overgreb. Man efterspørger nogle konkrete svar på, hvad man kan forvente, at barnet eller den unge får af eftervirkninger eller senfølger. Som med andre traumatiske hændelser findes der

ikke noget entydigt svar. Hvilke virkninger, der opleves, afhænger af den konkrete situation, det efterfølgende forløb og den videre udvikling. Faktorer som overgrebenes karakter, relationen mellem barnet og krænkeren, støtten i barnets netværk samt tidlig rådgivning og behandling har betydning for omfanget og typen af eftervirkninger. Også barnets generelle modstandskraft over for belastning har stor betydning.

Hvis man tilskriver alle fremtidigt opståede problemer i barnets liv de seksuelle overgreb, det har oplevet, kan der være en fare for, at man faktisk får overgrebstraumet til at fylde mere end nødvendigt. Barnet eller den unge kan komme til at få en permanent identitet som 'offer for seksuelle overgreb', hvorudfra alt i livet fortolkes.

SENFØLGER

Seksuelle overgreb har på en gang en direkte seksuel og en mere generel psykologisk karakter, og dette gælder også de oplevede eftervirkninger. Følgende afsnit rummer eksempler på, hvad disse senfølger kan bestå af.

Barnets seksualitet kan være blevet traumatiseret på flere måder: Den almindelige kærlighed og nærhed i relationen til en voksen er i overgrebet blevet blandet sammen med en vokses seksualitet, og barnet kan få problemer med at skelne almindelige kærlige handlinger fra det seksuelle. F.eks. kan barnet opleve ubehag ved et tilfældigt klap på skulderen fra en bekendt. Barnet kan også få problemer med fremtidige seksuelle erfaringer, som kan reaktivere minder og den lærte adfærd fra overgrebene. Desuden kan barnet eller den unge få svært ved at mærke seksuelle grænser og måske skamme sig over sin egen seksualitet.

De psykologiske aspekter i overgrebet handler især om tillidsbruddet til den voksne. Barnet bliver usikker på, hvordan det igen kan have tillid til andre, når den voksne, der skulle beskytte og give omsorg, har udnyttet og snydt barnet. Barnet kan få svært ved at mærke både sine egne og andres grænser, og det kan opleve magtesløshed og udvikle generel mistillid til andre.

Samtidig vil det ofte føle en stor skyld og skam, idet en stor del af manipulationen i det seksuelle overgreb handler om, at barnet 'selv har villet det'. Når overgrebene er blevet opdaget, kan det have udløst stærke negative følelser og krisereaktioner hos familien og de pårørende, og barnet eller den unge kan både under og efter overgrebene føle sig som et beskidt menneske, der ikke fortjener noget godt.

DE SMÅ BØRN

Jo yngre børnene er, jo mindre forstår de det seksuelle aspekt af overgrebene. Spædbørn og børn i de allertidligste år kan ikke skelne seksuelle overgreb fra andre typer af berøring eller omsorg. Derfor har de måske først fortalt om overgrebene, når de har medført smerte, eller børnene bare er 'trætte' af de hemmelighedsfulde lege. Disse børn oplever dog stadig et tillidsbrud fra en voksen omsorgsperson, som de stolede på. Børn kan også føle skyld og skam over at være gået med til noget, som var så forkert, at nogen skal i fængsel. Alle disse

I starten følte jeg, at han var en faderfigur. Jeg var glad for ham og glædede mig til at se ham

aspekter bliver barnet særligt klar over, når en anmeldelsessag går i gang. Hvordan sagsforløbet foregår, og hvordan de voksne omkring barnet italesætter det skete, har derfor stor betydning for eftervirkningerne.

BARNETS FORHOLD TIL KRÆNKEREN

Når en sag om seksuelle overgreb er gået i gang, og en krænker er anmeldt, kan det vække ambivalente følelser af både lettelse, sorg, savn og skyld hos ofret. Ofte har forholdet til krænkeren båret præg af en intim venskabsrelation med mange positive oplevelser, som krænkeren har dyrket for at kunne begå de seksuelle overgreb. Barnet eller den unge kan derfor udtrykke bekymring for krænkeren, eller et savn af "den gode side" hos krænkeren, som det er vigtigt at anerkende. Barnet kan også have fået trusler om, hvad der ville ske, hvis overgrebene blev opdaget, og derfor føle stor angst og frygt. Specielt er det vigtigt at huske på, at barnet eller den unge næsten altid føler skyld over de seksuelle overgreb. Derfor er det vigtigt igen og igen at tale med barnet om, at det er den voksne krænker og ikke barnet, som har gjort noget forkert.

OFFER/KRÆNKER-MØDER

Nogle behandlingssteder har rettet et særligt fokus på forholdet mellem offer og krænker i seksuelle overgreb og den betydning, det har for eftervirkningerne af seksuelle overgreb. Det sker på baggrund af erfaringer med, at især børn, der har været udsat for seksuelle overgreb fra en nær omsorgsperson, udvikler en række følgesymptomer, som den almindelige behandling har svært ved at håndtere. Disse inkluderer blandt andet stor skyldfølelse over at have påført familien en krise, følelsen af selv at

have været skyld i overgrebene og en vag virkelighedsfølelse i forhold til overgrebenes realitet og indhold. Derfor har man udviklet en særlig terapeutisk behandlingsform, som går ud på, at offer og krænker samt eventuelt pårørende mødes ved et nøje forberedt og planlagt møde. Målet er at opnå en fælles forståelse og forsoning omkring de seksuelle overgreb, hvor krænkeren tager ansvar, og ofret får mulighed for at bearbejde sin følelse af skyld og skam.

BEHANDLINGSMULIGHEDER

I sager med seksuelle overgreb er det op til kommunen at tilbyde behandling til de involverede børn og voksne. Hvilken behandling, der tilbydes, afhænger af mulighederne i den enkelte kommune. Nogle gange findes der et særligt behandlingssted, som har specialiseret sig i at hjælpe børn, der har været udsat for seksuelle overgreb. Andre gange må man benytte private psykologer med erfaring på området. Der findes også en del gratis rådgivningstilbud, som man kan benytte sig af, hvis man er i berøring med seksuelle overgreb. Du kan finde henvisninger til forskellige rådgivningstilbud nedenfor. Desuden kan man som voksen, hvis man har været udsat for seksuelle overgreb inden det fyldte 18. år, via henvisning fra egen læge få tilskud fra Sygesikringen til behandling hos en psykolog.

Klik ind på redbarnet.dk/henvisninger og find oplysninger om steder, hvor du kan hente yderligere hjælp og rådgivning.

Red Barnet
Save the Children Denmark